

អលើយ៉ា — លខេដបំមួយ

កំហុសទីមួយ

Jeff Pippenger

2023-10-15

ការបះបោរដោយរូបកូនគោមាសរបស់អារ៉ុននោះដើមកំណើតអីស្រាអែលបុរាណ
សរុបគុណតាមន័យទំនាយ ជាមួយនឹងការបះបោររបស់យេស៊ូបោះបង្គោលនៅដើមកំណើតនៃកុលស
មុត៌នុធានាដប់របស់នគរខាងជើងគឺអប្បបរមា។ បុរេគុតិសាស្ត្រវិស្វទូទាំងនេះ
ជាគំរូនៃការបះបោររបស់អាដរនេទីស៊ីមននៅឆ្នាំ 1863។

ជាការពិត មានសាក្សីដទៃទៀតៗផងដែរសម្រាប់ឆ្នាំ 1863 ប៉ុន្តែ អធិប្បន
និងសុតចេញពីប្រាមាម ផ្តល់សាក្សីដដែលស្ថិតិគួរប្រើបុរេគុតិសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 1863 ហើយ
បុរេគុតិសាស្ត្រទាំងអស់នោះបង្ហាញអំពីចលនារបស់មនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់នាក់
ដែលជាស្រីដែលប្រកាសថា មិនត្រឹមត្រូវក្នុងចុងចុងក្រោយនៃគរទីបំប៉នបន្តិចបន្តួច
ទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរបំណុលនោះទេ ប៉ុន្តែ វាបង្ហាញពីការបិទនៃពេលវេលាសកលផងដែរ។
បុរេគុតិសាស្ត្រទាំងនោះក៏ពិភាក្សាអំពីបុរេគុតិសាស្ត្រសរុបគុណរបស់ស្រីដែលជាធារណរដ្ឋប
ក្នុងនគរទីបំប៉នផងដែរ។

ជាទូទៅ នេះគឺជាសច្ចក្តីពិតមួយដែលពិភាក្សាសម្រាប់អ្នកកងដែរជឿ គឺថា
ក្រុមជំនុំអាដរនេទីស៊ីមនថ្មីបំប៉ន
គឺជាប្រជាជនសំណល់របស់ព្រះនោះចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។
ជំនឿនោះគឺជាកំហុសដំបូងរបស់យើង។
គ្មានភស្តុតាងណាមួយក្នុងព្រះគម្ពីរដែលបញ្ជាក់ថា ក្រុមជំនុំឡាវឌីសេ
តំណាងឲ្យប្រជាជនដែលគួរឲ្យរំលឹកឡើងជាទង់សញ្ញា
ក្នុងអំឡុងវិបត្តិនៃប្រជាជនអេស៊ីយ៉ា។ កំហុសដំបូងរបស់យើង
គឺការទទួលយកសច្ចក្តីសន្មតមិនពិតថា វាជាការពិតដូច្នេះទេ។
ទង់សញ្ញានោះចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ គួរឲ្យរំលឹកឡើងពីអ្នកទាំងឡាយដែលគួរឲ្យរំលឹកឡើង
ចេញដោយសមាជិកនៃសាលាប្រជុំរបស់សាតាំង។

ហើយទ្រង់នឹងលើកទង់សម្រាប់អស់ទាំងសាសន៍
ហើយនឹងប្រមូលពួកអីស្រាអែលដែលគួរបំណុលចេញ
ហើយនឹងប្រមូលពួកយូដាដែលខ្ចាត់ខ្ចាយពីទីសំបុត្រនៃនៃនី។ អសោយ 11:12។

គឺពួកអាដរនេទីស៊ីមនឡាវឌីសេ ដែលបំណុលអ្នកទាំងឡាយដែលគួរឲ្យរំលឹកឡើងសញ្ញាចេញ។

ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ
អ្នកទាំងឡាយដែលបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់; បងប្អូនរបស់អ្នក
ដែលស្តាប់អ្នក ដែលបំណុលអ្នកចេញដោយព្រះនាមរបស់ខ្ញុំ បាននិយាយថា
«សូមឲ្យព្រះយេស៊ូគួរឲ្យរំលឹកតម្កល់ចុះ»
ប៉ុន្តែ ទ្រង់នឹងលើកដាច់សច្ចក្តីអំពីអ្នក ហើយពួកគេនឹងគួរឲ្យរំលឹក។ អសោយ
66:5

អ្នកកងដែរជាទង់សញ្ញា គួរឲ្យរំលឹកឡើង ដែលបំណុលចេញ ដោយព្រះនាម «ព្រះនាម» នៃព្រះគ្រីស្ទ។
ព្រះនាមដែលបង្កើតការស្តាប់គឺ អាឡេហ្កា និង អូមហេតា ដូចជាគោលការណ៍នៃ អាឡេហ្កា

និង អូមហេតា នេះឯង ដដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងច្បាស់ថា កុម្មុជន៍អាឌប្រេនទីសុទ្ធចុងទើបរំពើរ តំណាងឲ្យអ្វីនៅក្នុងព្រះបន្ទូលនាំយន្តព្រះគម្ពីរ។ បុរៀបចៀបនៃព្រះហស្តចារីទាំងដប់ តំណាងឲ្យអាឌប្រេនទីស៊ី។

«បុរសបុរៀបចៀបអំពីសុភ័ក្តិព្រះហស្តចារីដប់នាក់ ក្នុង ម៉ាថាយ 25 ក៏បង្ហាញផងដែរអំពីបទពិសោធន៍របស់បុរាណដ្ឋានអាឌប្រេនទីស៊ី។» The Great Controversy, 393.

បុរៀបចៀបនេះមានសម្រេចនៅដើមកំណើតនៃអាដរនេទីស និងត្រូវបានសម្រេចមុនដទៃទៀតនៅចុងបញ្ចប់ ដល់តាមអកុសលទាំងស្រុង។

«ខ្ញុំក៏ដឹងតែត្រូវបានយោងទៅកាន់បុរៀបបុរសដូចអំពីព្រះហស្តចារីដប់នាក់ ដដែលបុរាណមានបុរាណ ហើយបុរាណក៏ទៀតលុងដូចខ្លួន។ បុរៀបបុរសដូចនេះ បានត្រូវបានបំពេញ ហើយនឹងត្រូវបានបំពេញយ៉ាងគ្រឹមត្រូវដល់អកុសលមួយ ពីព្រោះវាមានការអនុវត្តជាពិសេសម្យ៉ាងសម័យនេះ ហើយដូចជាសាររបស់ទេវតាទីបី វាបានត្រូវបានបំពេញ ហើយនឹងបន្តជាសច្ចក្រឹត្យសម្រាប់បច្ចុប្បន្ន រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃកាលវេលា។» Review and Herald, August 19, 1890.

ព្រះហស្តចារីល្អដឹងល្អដឹងនៃភក្ត្រកំឡើង ហើយដឹងថាខ្លួនគ្មានបុរស គឺជាពួកឡាឌីក។

«សូមភាពរបស់ពួកជំនុំដដែលត្រូវបានតំណាងដោយព្រះហស្តចារីល្អដឹង គឺត្រូវបាននិយាយផងដែរថាជាសូមភាពឡាឌីក។» Review and Herald, August 19, 1890.

ការតស៊ូរបស់ព្រះហស្តចារីយ័ង្គលាសរ ដដែលត្រូវបានតំណាងផងដែរជាកុម្មុជន៍ក៏ឡាឌីក គឺជាមួយនឹងកុម្មុជន៍មួយដដែលអាងថាខ្លួនជាសាសន៍យូដា ប៉ុន្តែមិនមែននៃទេ។

មើល, ខ្ញុំនឹងផ្ទុយឲ្យពួកដដែលស្ថិតនៅក្នុងសាលាបុរាណរបស់សាតាំង ជាពួកដដែលនិយាយថាខ្លួនជាសាសន៍យូដា ប៉ុន្តែមិនមែននៃទេ គឺកំពុងនិយាយកុហក; មើល, ខ្ញុំនឹងផ្ទុយឲ្យពួកគេមកក្បែរបង្កគំនរមុខជើងរបស់អ្នក ហើយឲ្យដឹងថា ខ្ញុំបានសួរឡាឌីកអ្នក។ វិវរណៈ ៣:៩

បុរសស៊ីវិល

បានពិភាក្សាអំពីខគម្ពីរនេះនៅក្នុងសង្ខេបភាពបោះពុម្ពផ្សាយដំបូងបំផុត បន្ទាប់ពីការខកចិត្តយ៉ាងធំ។

«អ្នកគិតថា អស់អ្នកដដែលក្បែរបង្កគំនរមុខជើងរបស់ពួកបរិសុទ្ធ (វិវរណៈ ៣:៩) នឹងត្រូវបានសង្កេតឃើញនៅទីបំផុត។ ក្នុងនេះ ខ្ញុំត្រូវខុសពីអ្នក; ដុបិត ព្រះបានបង្ហាញខ្ញុំថា ពួកនេះគឺជាអ្នកអាដរនេទីសុទ្ធដដែលបានបុរាណជំនឿ ប៉ុន្តែហ្នឹងគឺជាច្បាប់ចម្លើយ ហើយ

«បានឆ្លងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះសម្រាប់ខ្លួនគេមុនដទៃទៀត ហើយបាននាំព្រះអង្គឲ្យទទួលសេចក្តីអាម៉ាស់ជាសាធារណៈ។» ហើយនៅក្នុង «ម៉ោងនៃការល្អប្រុង» ដដែលមិនទាន់មកដល់នៅឡើយ ដើម្បីបង្ហាញចេញនូវលក្ខណៈពិតរបស់មនុស្ស ពួកគេនឹងដឹងថា ពួកគេបានបាត់បង់ជារៀងរហូតហើយ; ហើយដោយត្រូវគ្រប់ដណ្តប់ដោយការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំងក្នុងវិញ្ញាណ ពួកគេនឹងក្បែរបង្កគំនរមុខជើងរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។» ពាក្យនេះនៅកាន់តែរឹងមាំ, ១២។

នៅក្នុងនោះ អសោយ ជំពូកទីបំរុង បទចម្រៀងអំពីចម្បាំងតាំងហាយជូរ
ដល់ព្រះគ្រីស្ទមានយកមកប្រើនូវពេលវេលា ត្រូវបានលើកឡើងជាលើកដំបូង។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងចម្រៀងថ្វាយដល់ព្រះជាទីសុរាជ្យរបស់ខ្ញុំ
ជាបទចម្រៀងអំពីជាទីសុរាជ្យរបស់ខ្ញុំ ទាក់ទងនឹងចម្បាំងតាំងហាយជូររបស់ខ្ញុំ។
ព្រះជាទីសុរាជ្យរបស់ខ្ញុំ
មានចម្បាំងតាំងហាយជូរមួយនូវលើកន្តែងមានជីវិតយ៉ាងខ្ពស់។
ទ្រង់បានផ្ទេររូបដ៏រឹងមាំ ហើយរើសយកមកចេញពី
ហើយដាក់វាដោយដៃម្នាក់តាំងហាយជូរដ៏ល្អអប្បបរមា ហើយសងបំបែកមួយនៃកណ្តាល
ហើយក៏បានផ្ទេរលើកន្តែងដ៏ល្អបំផុតតាំងហាយជូរមួយនៃក្នុងរាងដងដែរ។
ទ្រង់បានទទួលនូវចម្បាំងបង្កកើតផលជាទីតាំងហាយជូរល្អ
ប៉ុន្តែវាបានបង្កកើតផលជាទីតាំងហាយជូរព្រះ។ ឥឡូវនេះ
ឱអូនកសាងនូវក្រុងយេរូសាឡឹម និងបុរសទាំងឡាយនយោបាយ សូមរំលឹកច្បងចុះ រវាងខ្ញុំ
នឹងចម្បាំងតាំងហាយជូររបស់ខ្ញុំ។
តើមានអ្វីទៀតដែលអាចផ្ទេរបានសម្រាប់ចម្បាំងតាំងហាយជូររបស់ខ្ញុំ
ដល់ខ្ញុំមិនបានផ្ទេរលើកន្តែង? ហេតុអ្វីបានជា
កាលខ្ញុំទទួលនូវចម្បាំងបង្កកើតផលជាទីតាំងហាយជូរល្អ
វាបែបជាបង្កកើតផលជាទីតាំងហាយជូរព្រះវិញ? អសោយ ៥:១-៤។

សុភាសិតនេះ ទោះបីនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ឬសញ្ញាថ្មី ក៏បញ្ជាក់ថា
ព្រះវិហាររបស់ព្រះត្រូវបានបដិសេធ
ពីព្រោះបានបដិសេធមិនបង្កកើតផលផលដែលពួកគេត្រូវបានលើកឡើងឲ្យបង្កកើត។
នៅក្នុង អសោយ ជំពូក ៥ នៅចុងបញ្ចប់នៃសុភាសិតនេះ
ការដាក់ទណ្ឌកម្មមូលដ្ឋានចម្បាំងតាំងហាយជូរត្រូវបានបញ្ជាក់ ហើយក៏សន្យាផងដែរថា
នឹងលើកទង់សញ្ញាមួយឡើងដល់បណ្តាបុរាណជាតិទាំងឡាយ។ ដូច្នេះ ចូរសម្លឹងថា
ចម្បាំងតាំងហាយជូរមិនមែនជាទង់សញ្ញានោះទេ។

ដូច្នេះ សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះអម្ចាស់បាននាំឡើងទៅនឹងបុរាណសក្ការបស់ទ្រង់
ហើយទ្រង់បានលាតត្រដាងនូវទ្រង់ទៅទៅនឹងពួកគេ ហើយបានរាយការណ៍ពួកគេ;
គ្មានទាំងឡាយក៏ឮ
ហើយសាកសពរបស់ពួកគេត្រូវបានហែកខ្ទេចនៃកណ្តាលផ្ទៃទាំងឡាយ។
ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ សេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់មិនបានបំបែកចេញទេ
ប៉ុន្តែដៃរបស់ទ្រង់នៅតែលាតចេញនៅឡើយ។
ហើយទ្រង់នឹងលើកទង់សញ្ញាមួយដល់បណ្តាបុរាណជាតិពីចម្ងាយ
ហើយនឹងផ្តល់សញ្ញាហៅពួកគេពីចុងផែនដី; ម៉ឺល
ពួកគេនឹងមកដោយលុបចោលនូវយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ អសោយ ៥:២៥, ២៦។

នៅពេលព្រះយេស៊ូវក្រោយមកបានចម្រៀងបទចម្រៀងនោះជាបុរសនា
សេចក្តីសន្តិសុខនិងបុរសរបស់ទ្រង់ក៏ដាច់ខាតមិនខុសគ្នាឡើយ។

ចូរស្តាប់ពាក្យប្រៀបធៀបមួយទៀត៖
មានម្ចាស់ផ្ទះម្នាក់បានដាក់ចម្បាំងតាំងហាយជូរ ហើយផ្ទេររូបដ៏រឹងមាំពីទុច្ចរិត
ក៏ដឹកនាំដល់ចម្បាំងតាំងហាយជូរនៅក្នុងនោះ ហើយសងបំបែកមួយ
រួចផ្តល់ឲ្យអូនកម្មចម្បាំង ហើយបានទៅស្រុកឆ្ងាយ។
លុះដល់រដូវផលឈើដិតមកដល់

គាត់បានចាត់អ្នកបម្រើរបស់ខ្លួនទៅរកអ្នកថែមការ
ដើម្បីបិទទ្វារផលពីចម្ការនោះ។ ប៉ុន្តែអ្នកថែមការបានចាប់អ្នកបម្រើរបស់គាត់
វាយម្នាក់ សម្លាប់ម្នាក់ និងគប់ថ្មម្នាក់ទៀត។ មុននឹងទៀត
គាត់បានចាត់អ្នកបម្រើផ្សេងទៀត ដដែលមានចំនួនច្រើនជាងមុន
ហើយពួកគេក៏បានផ្ទុះចូលទៅដល់អ្នកទាំងនោះដែរ។ ប៉ុន្តែគេដាច់ក្បាលបង្កអស់
គាត់បានចាត់កូនបុរសរបស់ខ្លួនទៅរកពួកគេ ដោយនិយាយថា
ពួកគេនឹងគោរពកូនបុរសរបស់ខ្លួន។ តែពេលអ្នកថែមការបានឃើញកូនបុរសនោះ
ពួកគេហែននិយាយគ្នាឯងថា នេះជាអ្នកស្នងមរតក មកចុះ យើងសម្លាប់គាត់
ហើយយកមរតករបស់គាត់មកកាន់កាប់។ រួចពួកគេបានចាប់គាត់
បោះចេញក្បាលចម្ការទំពាំងហយជូរ ហើយសម្លាប់គាត់។ ដូច្នេះ
ពេលម្ចាស់ចម្ការទំពាំងហយជូរមក គាត់នឹងដឹងផ្ទុះអ្វីដល់អ្នកថែមការទាំងនោះ?
ពួកគេទ្រង់ថា គាត់នឹងបំផ្លាញមនុស្សស្នងមរតកទាំងនោះយ៉ាងរន្ធត់បំផុត
ហើយនឹងជួលចម្ការទំពាំងហយជូរនោះឲ្យអ្នកថែមការផ្សេងទៀត
ដដែលនឹងថ្វាយផលដល់គាត់តាមរដូវរបស់វា។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា
គាត់អ្នករាល់គ្នាមិនដឹងអានក្នុងបទគម្ពីរទេឬថា
ថ្មមដល់ពួកជាងសង់បានបដិសេធ ថ្មមនោះឯងបានគូរឡប់មកជាថ្មមផ្សេងដ៏សំខាន់បំផុត
នេះគាត់ចុះការរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយជាការអស្ចារ្យនៃចំពោះកូនកែយើង?
ដូច្នេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នគរព្រះនឹងគូរដកចេញពីអ្នករាល់គ្នា
ហើយបុគ្គលទាំងឡាយសាសន៍មួយដដែលបង្កកើតផលរបស់នគរនោះ។
អ្នកណាដែលដួលលើថ្មមនេះ នឹងគូរហាក់បែក តែថ្មមនេះនឹងផ្តល់កំលាំងអ្នកណា
វានឹងកិនអ្នកនោះឲ្យខូចខាតជាមុន។ កាលពួកសង្គមជាន់ខ្ពស់
និងពួកផារីស៊ីបានព្យាយាមប្រៀបធៀបរបស់ទ្រង់ ពួកគេយល់ឃើញថា
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដល់លើពួកគេ។ ម៉ាថាយ 21:33-45។

សាសនាចក្រអាដរីនទីសុទ្ធចុងទីបុរាណ ក្នុងឡៅឌីស
មិនមែនជាទង់សញ្ញាដដែលគួរមានលើកឡើងនោះទេ។
ចម្ការទំពាំងហយជូរនៅថ្មដៃចុងក្បាល ដដែលគួរមានបំផុសរូបដោយអ៊ីស្រាអែលបុរាណ
គឺជាសាសនាចក្រអាដរីនទីសុទ្ធចុងទីបុរាណ ក្នុងឡៅឌីស
ប៉ុន្តែនឹងមានជាតិមួយដដែលបង្កកើតផលផ្ទុយដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិសមជាផលដ៏ប្លែក
គឺជាអ្វីដែលមួយសន្ទនាប្រឆាំងនឹងនគរនោះជានោះ។

អ្នកទាំងនេះជាអ្នកដែលមិនបានបំពេញខ្លួនជាមួយសុភ័យឡើយ
ដុំបិតពួកគេជាព្រហ្មចារី។ អ្នកទាំងនេះជាអ្នកដែលដើរតាមកូនចៀម
ទៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលទ្រង់យាងទៅ។
ពួកគេគួរមានលោះចេញពីចំណោមមនុស្សទាំងឡាយ
ឲ្យផ្ទុះចូលដល់ប្លង់ផ្សាដល់ព្រះ និងដល់កូនចៀម។ វិវរណៈ ១៤:៤

ក្នុងនាមជាទង់សញ្ញា ពួកគេនឹងគួរមានម្ចាស់ផ្ទះបុរាណ
ដើម្បីបុរាណចូលផលច្បាស់ក្បាល។ ព្រះវិហារអាដរីនទីសុទ្ធចុងទីបុរាណខាងលើអ៊ីស្រាអែល
គឺជាចម្ការទំពាំងហយជូរ ដដែលបានបដិសេធមុខវិធីនៃ «បុរាណដង» របស់ម៉ូសេ។
ចាប់តាំងពីចំណុចនោះមក
វាបានផ្តល់ចុះជាបន្តបន្ទាប់ទៅក្នុងសច្ចក្រិកដ៏ដ៏ត្រជាក់ខ្មៅងងឹតឡើងៗ។
ទង់សញ្ញានោះនឹងជា «ឬសរបស់យេស៊ូវ»។ ឬសរបស់យេស៊ូវ ឬដំរីខ
តំណាងឲ្យសច្ចក្រិកដ៏ត្រជាក់ក្បាលបំផុត ដដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្កាញដល់ពួកយូដាដែលចេះ

តែងតែបញ្ចេញនូវចិត្តស្វ័យរបស់ខ្លួន។
វាជានិមិត្តរូបនៃការរំលោភបំពានច្បាប់ និងអំពើអាក្រក់
ដែលពួកអ្នកចម្លែកមិនស្គាល់នោះទេ។ តាំងពីដំបូងមក ពួកអ្នកស្វែងរក
និងអ្នកស្វែងរកសម័យទំនើប បដិសេធមិនព្រមយល់។

នៅចុងនៃនោះ នឹងមានបុរសមួយនរណា
ដែលនឹងឈរជាន់សញ្ញាសម្រាប់បុរសជនទាំងឡាយ; ជនសាសន៍ដទៃនឹងស្រងៃរកទ្រង់
ហើយទិសមុខរបស់ខ្លួននឹងមានសិរីរុងរឿង។ អសោយ 11:10។

បងស្រី White និង James White បានកំណត់យ៉ាងច្បាស់ថា ដល់ឆ្នាំ 1856
ចលនានោះបានក្លាយជា Laodicea រួចហើយ ដូច្នេះ
តើនៅពេលណាដែលនាងបានបញ្ជាក់ថា វាផ្តល់បទបញ្ជាដល់ពួក Laodicea នោះ?
នាងមិនដែលបានឆ្លើយដូច្នោះឡើយ។ កំហុសដំបូងរបស់យើង គឺការទទួលយកការអះអាងថា
ក្រុមជំនុំ Seventh-day Adventist បានជួយដល់មានជ័យជម្នះមួយ
ខណៈដែលនាងបានផ្តល់កាត់បុរសគិតសាសនា។ តាមពិត វាផ្ទុយស្រប។
បុរសនិយាយនេះទទួលយកមូលសន្និដ្ឋានខុសដំបូងនោះ
នោះគឺបុរសនិយាយនេះនឹងគួរមានបិទចំពោះសច្ចក្រឹត្យខាងពុទ្ធសាសនា
ដែលបង្កើនផ្ទុយពីនោះ។ ឧទាហរណ៍ បងស្រី White បានកំណត់មុតងហើយមុតងទៀតថា
បុរសគិតសាសនារបស់អ្នកស្វែងរកសាសនាតាមអក្សរ បង្កើនជាឧទាហរណ៍អំពីបទពិសោធន៍
និងបុរសគិតសាសនារបស់អ្នកស្វែងរកសាសនាដែលខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើប។ ជាញឹកញាប់
នៅពេលនាងយោងទៅកាន់អ្នកស្វែងរកសាសនា ជាគំរូសម្រាប់អ្នកស្វែងរកសាសនាសម័យទំនើប
នាងក៏ដកស្រង់ព្រមគ្នានូវសច្ចក្រឹត្យដែលការណ៍ដ៏ល្អប្រសើរហាក់បាញ់បង្អោបង្អួច
អំពីសច្ចក្រឹត្យពិតដូចគ្នានោះផងដែរ។

ឥឡូវនេះ រឿងទាំងអស់នេះបានកើតឡើងដល់ពួកគេ ដើម្បីបង្ហាញ
ហើយគួរមានកត់ត្រាសម្រាប់ការដាស់តឿនដល់យើងខ្ញុំ
ដែលចុងបញ្ចប់នៃលោកីយបានមកដល់ហើយ។ ១ កូរិនថូស ១០:១១

សាកប្រុង នៅក្នុងខន្តីដបមួយ កំពុងសង្កេតឃើញទាំងដប់មុន។

បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថា
បុរសរបស់យើងទាំងអស់គ្នាបានស្ថិតនៅក្នុងរោមពពក
ហើយទាំងអស់គ្នាបានផ្តល់កាត់សមុទ្រ;
ហើយទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ័យជម្នះក្នុងលោកម្ចីស ដោយពពក
និងដោយសមុទ្រ; ហើយទាំងអស់គ្នាបានបរិភោគអាហារខាងវិញ្ញាណដូចគ្នា;
ហើយទាំងអស់គ្នាបានផឹកភស្តុភារខាងវិញ្ញាណដូចគ្នា
ដូចពួកគេបានផឹកពីថ្នងខាងវិញ្ញាណដែលតាមពួកគេមក
ហើយថ្នងនោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះមិនសូវព្រះហឫទ័យនឹងពួកគេច្រើននាក់ឡើយ
ដូចពួកគេត្រូវបានបំផ្លាញនៅទីរោងចក្រ។ ឥឡូវនេះ
ការទាំងនេះបានក្លាយជាគំរូសម្រាប់យើង ដើម្បីកុំឲ្យយើងលោភចង់អំពើអាក្រក់
ដូចជាពួកគេបានលោភចង់ដែរ។
កុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាទៅជាអ្នកចម្លែកបង្កប់នូវក្បួនច្បាប់ក្នុងក្បួន
ដូចជាពួកគេមួយចំនួនបានឆ្លើយ ដូចមានសច្ចក្រឹត្យដែលទុកមកថា
«បុរសជនបានអង្គុយចុះបរិភោគ និងផឹក ហើយក៏ក្រោកឡើងលេងសប្បាយ»។

ក៏កុំឲ្យយើងប្រព្រឹត្តអំពើបុរាណចាកសីលធម៌ផ្សេងៗទេ
ដូចជាពួកគេម្តេងចំនួនមានប្រព្រឹត្ត
ហើយក្នុងមួយថ្ងៃហែនដួលស្លាប់អស់ពីរម៉ឺនបីពាន់នាក់។
ក៏កុំឲ្យយើងលុបបំបាត់ព្រះគ្រីស្ទ ដូចជាពួកគេម្តេងចំនួនក៏មានលុបបំបាត់ដែរ
ហើយគួរមានពស់បំផុស។ ក៏កុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាអ្វីទៅ
ដូចជាពួកគេម្តេងចំនួនក៏មានអ្វីទៅដែរ ហើយគួរមានអ្នកបំផុសបំផុស។ ១
កូរិនថូស ១០:១-១០។

ប៉ូល និងអ្នកស៊ីរី រ៉ែត មិនមានយកអីស្រាអលែបុរាណផ្ទាល់ជាគំរូនៃប្រជាជនដែលមានជ័យជំនះ
និងសុចរិតឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ។
ប៉ូលមានសង្គមខ្មែរទាំងដប់បួននោះនៅក្នុងខ្លួនបំផុត ហើយបន្ទាប់មក
នៅក្នុងខ្មែរទាំងដប់បួននោះ ទ្រង់មានបញ្ញាជាក់មធ្លៀងនៃបុរាណគ្រឹះសាស្ត្ររបស់អីស្រាអលែបុរាណគួរ
បង្ហាញដល់អស់អ្នកដទៃនឹងយើង។

ដូចនេះ អ្នកណាដែលគិតថា ខ្លួនឈរមាំមួនហើយ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន ក្នុងលោកដូច្នេះ។
១ កូរិនថូស ១០:១២។

អីស្រាអលែបុរាណមានផុតជាគំរូនៃប្រជាជនមួយដែលគួរមានព្រះហស្ត គួរមានព្រះដឹកនាំ
មានបំពេញសេចក្តីទំនាយរបស់ព្រះ
ហើយមានប្រហែលប្រឆាំងនឹងព្រះនោះគ្រប់ជំហាននៃផ្លូវ
ហើយនៅទីបញ្ចប់ថ្ងៃទាំងមានឆ្នាំព្រះអង្គគបដកចិត្តស្តាប់ស្តាប់
និងផ្លែដ៏ទៀតផង! អាដ្យែនទីសុទ្ធមិនមានបញ្ញាអធិឡើយក្នុងការទទួលស្គាល់អង្គហេ
តុទាំងនេះអំពីអីស្រាអលែបុរាណ ប៉ុន្តែគេមិនអាចដឹងពីពួកគេអនុញ្ញាតឲ្យសេចក្តីព្រមានដ៏
លំអិតបំផុតនោះទេម្តេច្នោះកាត់ភាពខ្លាំងក្លាបែបប្រឡូកឱ្យស្រស់បំព្រង។
ពួកគេអាចដកស្រង់ខណ្ឌខ្មែរទាំងឡាយដែលបងស៊ី White
កំណត់អត្តសញ្ញាណក្រុមជំនុំជាផ្ទាល់ប៉ោមនៃព្រះនគររបស់ព្រះ
ហើយវាក៏ជាយ៉ាងនោះមែន ប៉ុន្តែសេចក្តីសុឡាញ់របស់ព្រះចំពោះសាស្ត្ររបស់ទ្រង់
មិនមានយកអារម្មណ៍មកគ្រប់លើស្តីថាភាពពិតប្រាកដរបស់ពួកគេឡើយ។
អ្នកណាដែលទ្រង់សុឡាញ់ ទ្រង់ក៏ស្ថិតបន្តទៅស និងវិន័យផង។
ទោះបីជាក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាផ្ទាល់ប៉ោមនៃព្រះនគររបស់ព្រះយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះយស្សីហា
នសង្គមខ្មែរយ៉ាងច្បាស់បំផុតអំពីទំនាក់ទំនងរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងផ្ទាល់ប៉ោមនោះ
គឺផ្ទាល់ប៉ោមរបស់ទ្រង់។

ឱយប្លូសាឡីម យប្លូសាឡីម អើយ ដល់សម្លាប់ពួកហោរា
ហើយគប់ថ្មទៅលើអ្នកដទៃដែលគួរមានចាត់មករកអ្នក តើប៉ុន្មានដងហើយ
ដល់ខ្ញុំបានចង់ប្រមូលកូនចៅរបស់អ្នកមកជុំគ្នា
ដូចម្តេចប្រមូលកូនវានៅក្រៅមេស្តាលាបរបស់វា តើអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមឡើយ!
មីលី ផ្ទះរបស់អ្នកគួរមានទុកឲ្យអ្នកនៅស្ងាត់ផ្សេងៗ; ហើយបុរាណដ៏មនោ
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នានឹងមិនយឺតយ៉ាវឡើយ
ដរាបដល់ពេលដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយថា «មានពរហើយ
អ្នកដទៃមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់»។ លូកា 13:34, 35។

សំណួរទាំងនេះគួរគួរមានស្នាដៃ
«តើព្រះយស្សីពិតជាមានបង្ហាញចុងបញ្ចប់តាមរយៈការចាប់ផ្តើមមិនឬ?
តើអីស្រាអលែបុរាណពិតជាបង្ហាញអីស្រាអលែសម័យទំនើបមិនឬ?»

បញ្ចូលរបស់អីស្រាអែលបុរាណពង្រមួយបុរសគូតិសាស្ត្ររបស់ពួកគេ
គឺថាពួកគេជឿថាមរតកពូជពង្សរបស់ពួកគេបញ្ចូលជាកំណត់ពួកគេដោយស្មោះត្រង់របស់ពួកគេ
ហើយដូចនេះពួកគេមិនអាចជាអ្វីផ្សេងទៀតនៅពីមុខស្មោះត្រង់របស់ពួកគេបានឡើយ។
ហេតុនេះហើយ នៅក្នុងសម័យរបស់យើង
ពួកគេហ៊ានប្រកាសថាពួកគេជាពូជពូជរបស់ពួកគេអម្បាញ់។

ពួកគេបន្តទូលដល់មានមកដល់យើងពីពួកយើង ដោយមានពួកបន្តទូលថា៖
«ចូរឈរនៅទូរនៃពូជពូជរបស់ពួកយើង ហើយប្រកាសពួកបន្តទូលនេះនៅទីនោះ
ដោយនិយាយថា ចូរស្តាប់ពួកបន្តទូលរបស់ពួកយើង អស់អ្នកស្រុកយូដាទាំងអស់
ដែលចូលតាមទូរទាំងនេះមកចុះបង្កប់ពួកយើង។
ពួកយើងនៃពូជពូជពូជមានពួកបន្តទូលដូចនេះ គឺពួកនៃអីស្រាអែលថា៖
ចូរកែប្រែផ្ទៃរបស់អ្នកកាលគុនា និងអំពើរបស់អ្នកកាលគុនា
ហើយអញនឹងឲ្យអ្នកកាលគុនាស្រស់នៅក្នុងកន្លែងនេះ។
កុំទុកចិត្តលើពាក្យកុហក ដោយនិយាយថា “នេះជាពូជពូជរបស់ពួកយើង
ពូជពូជរបស់ពួកយើង ពូជពូជរបស់ពួកយើង”»។ យើងមេ ៧:១-៤។

ការល្អប្រសើរនៃនេះផ្ទាល់ ក៏ត្រូវបានឃើញ ហើយនូវ ផុតពីសង្គ្រាមផងដែរ។

ហើយពួកគេហ៊ានទទួលបុណ្យផ្ទុកមុខទឹកពីលើកន្លែងនៃយើងដាន
ដោយសារភាពហាបរបស់ខ្លួន។ ប៉ុន្តែ កាលណាក្រៅពីពួកយើង
និងពួកយើងជាច្រើនមកដល់បុណ្យផ្ទុកមុខទឹករបស់លោក
លោកមានបុរសស្នាក់នៅកាន់ពួកគេថា ឱ ពូជពូជពូជអើយ
តើនិរណាមានពួកមានអ្នកកាលគុនាឲ្យរត់ចេញពីពួកពិរោធដែលនឹងមកដល់? ដូចនេះ
ចូរបង្កើតផលដល់សមនឹងការប្រើចិត្តចុះ។
ហើយកុំគិតនិយាយនៅក្នុងខ្លួនអ្នកកាលគុនាថា យើងមានអីបុរាណជាបិតា
ដូចជាបុរាណបុរាណអ្នកកាលគុនាថា
ពួកគេអាចបង្កើតកូនចៅសម្រាប់អីបុរាណពិរោធទាំងនេះបាន។ ហើយឥឡូវនេះផង
ពូជពូជត្រូវបានដាក់នៅប្រសព្វច្បាស់ហើយ ដូចនេះ
រាល់ដើមឈើណាដែលមិនបង្កើតផលល្អ នោះត្រូវកាប់ចោល
ហើយបោះចោលនៅក្នុងភ្នំឈើ។ ម៉ាថាយ ៣:៦-១០។

ការយល់ឃើញខុសគ្នាដល់នេះនោះនៅក្នុងសាសនាអាដរនៃទីស
ដែលត្រូវបានគំរាមដោយពាក្យថា «ពូជពូជរបស់ពួកយើងអម្បាញ់ គឺយើង» ហើយថា
យើងជាពូជ «ខាងវិញញ្ញាណ» របស់អប្បាញ់
គឺជាការបង្កាញ់ខាងបំផុតនៃភាពខ្មាត់ខ្វះកែរបស់ឡៅឌីស។

«ពួកយើងចាស់ទុំចាត់អ្នកនាំសាមក
បុរាណស្មោះរបស់ទូរអំពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវតែមាន និងត្រូវតែប្រើប្រាស់
ដើម្បីបង្កើតបង្កាបបង្កាបបង្កាបបង្កាបបង្កាបបង្កាបបង្កាបបង្កាបបង្កាបបង្កាប
ដែលប្រសិនបើមនុស្សសណ្តាប់ប្រើប្រាស់
នោះគឺនឹងរស់នៅដោយសារច្បាប់ទាំងនោះផងដែរ។
ពួកគេត្រូវស្រឡាញ់ពួកយើងចាស់អស់លើសលប់
ដោយមិនមានពួកយើងទៀតណាមួយនៅមុខទូរឡើយ;
ហើយពួកគេត្រូវស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនយើង ប្រើប្រាស់ចំពោះអ្នកនោះដូចដល់
លើពួកគេចង់ឲ្យអ្នកនោះប្រើប្រាស់ចំពោះពួកគេវិញ។»

«សូមបិតអែកុសរក្ខតបំផុតមួយនៃក្រិកយិន័យបរិសុទ្ធជររបស់ព្រះ
ក៏មិនគួរឲ្យគប្បីរើក្នុងដោយសុរាសុរា ឬដោយការមិនគោរពឡើយ។
អស់អ្នកដទៃបំពាននឹងពាក្យ “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ” នោះ
កំពុងឈរនៅក្នុងរោមទងរបស់ម្ចាស់អំណាចនៃចេក្រីងដី
ដោយបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះបង្កកើត និងព្រះបុរោសលោះរបស់ខ្លួន។
ពួកគេអះអាងយកសច្ចក្រឹតសន្យាដែលបានប្រទានដល់អ្នកសុគាប់បង្កគាប់
ដោយនិយាយថា ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺយើងនេះឯង
ខណៈដែលពួកគេកំពុងបង្កអប់ព្រះ ដោយបង្កហេតុខណៈរបស់ខ្លួនពិត
ដោយប្រព្រឹត្តនូវកិច្ចការទាំងនោះដដែលៗដែលបានប្រាប់ពួកគេមិនឲ្យធ្វើ។
ពួកគេហោសលើកស្ទួយខ្លួននាវិនិច្ឆ័យមួយដែលព្រះមិនបានប្រទានឲ្យ។
គំរូរបស់ពួកគេនៅឲ្យរង ហើយឥទ្ធិពលរបស់ពួកគេនៅឲ្យពុករលួយ។
ពួកគេមិនមែនជាពន្ធលើនៃក្រុងនុលោកិយទេ
ពីព្រោះពួកគេមិនដឹងតាមគោលការណ៍នៃចេក្រីងដីសុចរិតឡើយ។»

«មនុស្សមិនអាចបង្កហេតុការណ៍កុបតំផ្លាស់នេះចំពោះព្រះបានទេ
ដោយមិនអំពើនឹងពន្ធលើដែលបានផ្សព្វផ្សាយក្នុងពួកគេ។
អស់អ្នកដទៃដូច្នេះ នាំឲ្យអ្នកលង់ខុសនៅឯរង
ពីព្រោះពួកគេហោសដាក់សញ្ញាសម្គាល់ផ្លូវក្នុងកុលាយ។
ពួកគេកំពុងបំភ្លេចគោលការណ៍បរិសុទ្ធជានិច្ច...»

«ក្នុងព្រះបន្ទូលដ៏រស់រវើក យើងគួរប្រាប់យ៉ាងច្បាស់ថា
ហេតុអ្វីបានជាសច្ចក្រឹតសន្យាបានមកលើជាតិយូដា។ ពួកគេហោសទទួលពន្ធលើដ៏ធំ
ព្រះពរដ៏សម្បូរបែប និងសច្ចក្រឹតចម្រើនរឿងដ៏អស្ចារ្យ។ ប៉ុន្តែ
ពួកគេហោសបង្កហេតុមិនសម្រោះគ្រប់ចំពោះទំនុកចិត្តដែលបានប្រគល់ឲ្យ។
ពួកគេមិនបានថែរក្សាចម្រើនការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះអម្ចាស់ដោយសម្រោះគ្រប់
ឬថ្វាយផលផលរបស់វាដល់ខ្លួនឡើយ។
ពួកគេហោសប្រព្រឹត្តដូចជាគុមានព្រះណាមួយឡើយ ហេតុនេះហើយ
ទុក្ខខវេទនាបានមកដល់ពួកគេ។» Manuscript Releases, volume 14, 343–345.

អ៊ីស្រាអែលបានជឿថា
ដោយសារតែពួកគេត្រូវបានព្រះជាម្ចាស់ផ្សព្វផ្សាយនូវវិស័យតាំងពីដើមបុរេត្ថិសាស្ត្ររបស់ពួកគេ
នោះពួកគេនឹងនាំគ្នាដោយសុភមង្គលដែលបានផ្សព្វផ្សាយនូវវិស័យជានិច្ច។
អាក្រក់ជាងនេះទៅទៀត ពួកគេក៏បានជឿថា
ដោយសារតែពួកគេដោយសុភមង្គលដែលបានផ្សព្វផ្សាយនូវវិស័យ ខ្លួននឹងលើកកិត្តិយសដល់ពួកគេ
ទោះបីជាពួកគេបដិសេធមិនលើកកិត្តិយសដល់ខ្លួនក៏ដោយ។ តាមន័យទំនាយ
ពួកគេដោយសុភមង្គលដែលបានផ្សព្វផ្សាយនូវវិស័យ រហូតដល់ពួកគេត្រូវបានលង់លះ ប៉ុន្តែពួកគេមិន
ដឹងដោយសុភមង្គលដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឲ្យពួកគេកុលាយជានោះឡើយ។
សច្ចក្រឹតសុចរិតរបស់សុភមង្គលដែលបានផ្សព្វផ្សាយនូវវិស័យ
មិនត្រូវបានកំណត់ដោយផ្អែកលើអ្វីដែលពួកគេអាចគិតថាខ្លួនជានោះទេ។
អ៊ីស្រាអែលបុរាណគឺជាគំរូសំខាន់បំផុតនៃក្រុមជំនុំអាដវ្យាទ័យសុចរិតបំរើ
ប៉ុន្តែនៅពេលដែលមូលដ្ឋានសន្តិសុខបានខុសគ្នាទទួលយកថា
ពួកគេកំណត់ឲ្យមួយនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់នៅចុងបញ្ចប់នៃលោកិយភាព
នោះភាពខ្ញុំក្នុងកែវរបស់ឡាវីសក៏ត្រូវបានបង្កើតដូចជាប្រសិនបើអ៊ីស្រាអែលបុរាណដទៃ
អាដវ្យាទ័យសុចរិត និងបង្កើនថា

ពួកគេជោរជាតសុភវង្សសំណល់របស់ព្រះជាម្ចាស់នៅចុងបញ្ចប់នៃលោកីយភាព
នោះបើជាមានភស្តុតាងច្បាស់លាស់ផុតពីការបំភាន់ដោយ។

យើងកាន់តែខិតជិតដល់ការបិទពលកម្មនៃព្រះគុណប៉ុណ្ណា
សារនៃកាន់បុរាណវិទ្យាខ្មែរក្រុងភ្នំពេញនិងផ្ទះនិងគ្រូបង្រៀនបុរាណវិទ្យា។
បើមូលដ្ឋានសន្យាសន្យាសន្យានេះមិនគួរមានដាក់ចោលដើម្បីបិទទូលយកសច្ចកិច្ចពិត
នោះគ្រូរបស់អឺរ៉ុន យ៉ូហាន ប៊ែន 1863
នឹងគួរមានលាក់បាំងនៅក្នុងរោងចក្របុរាណវិទ្យា និងទម្រង់។ ឥឡូវនេះ
វាខិតជិតដល់ការបិទពលកម្មនៃព្រះគុណពេញលេញ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ខ្លួននៅក្នុងរោងចក្របុរាណវិទ្យានេះតទៅទៀត។

ហើយនេះគឺជាការកាត់ទោស គឺថា ពន្លឺមានមកក្នុងលោកីយ
ហើយមនុស្សស្រស់ស្រាយចេញពីដីដីដីដីដី ពីព្រោះអំពើរបស់ពួកគេអាក្រក់។
ដូចជាអស់
ហើយក៏មិនមែនក្នុងពន្លឺដៃ ក្នុងអំពើរបស់ខ្លួនគួរមានបន្តទោស។ យ៉ូហាន ៣:១៩,
២០។

បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃការកុបត់សច្ចកិច្ចជំនឿរបស់អាដុល្លែន
គួរមានកត់ត្រាទុកក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ។ នេះជាសច្ចកិច្ចពិតខាងទំនាយមួយ។
ភស្តុតាងទីមួយនៃការនេះ គឺអ៊ីស្រាអែលបុរាណ។
អ៊ីស្រាអែលបុរាណជាបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃការកុបត់សច្ចកិច្ចជំនឿដែលបន្តជានិច្ច
ហើយកាន់តែផ្ទុះផ្ទុះឡើងជាបន្តបន្ទាប់ ប៉ុន្តែព្រះគម្ភីរ និងព្រះវិញ្ញាណនៃនាយ
បង្កើនថា អ៊ីស្រាអែលបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃអ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើប។
នោះបើជាវាជារឿងគួរឱ្យសោកសៅយ៉ាងណាក៏ដោយ
ក៏មិនដែលមានពលកម្មសំខាន់ជាងពលកម្មបុរាណវិទ្យានេះទេ
ក្នុងការយល់ដឹងសច្ចកិច្ចពិតនេះ។
អ៊ីដលៃក្នុងគួរមានប្រឹក្សាបង្ហាញជាមួយនឹងវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាការពិតថា
បុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់អាដុល្លែន ក្នុងនាមជាស្ថានបុរាណវិទ្យា
រត់ស្របគ្នាជាមួយនឹងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ស្ថានសាធារណរដ្ឋ។ ស្ថាននៃទាំងពីរនេះ
ផ្តល់សាក្សីទីពីរសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក
ហើយការបដិសេធមិនយឺតយ៉ាវគួរឱ្យស្មារតីស្មើគ្នា
នឹងរារាំងមិនឱ្យសាក្សីមួយទៀតគួរមានសុគតលើក្នុងពលកម្មផ្ទៃផងដែរ។

ខុសពីរបស់អឺរ៉ុន យ៉ូហាន ប៊ែន 1863
កំណត់អត្តសញ្ញាណការចាប់ផ្តើមនៃអ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើប
ហើយដោយឡែកៗនេះ
ពួកវាក៏កំណត់អត្តសញ្ញាណការចាប់ផ្តើមនៃស្ថានសាធារណរដ្ឋផងដែរ។
សាររបស់ទេវាទីបី គឺជាការព្រមានបុរាណវិទ្យានិងការទទួលសញ្ញារបស់សត្រូវសាហាវ។
សហរដ្ឋអាមេរិកជាបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃបង្កបង្កើនអស់
ហើយបន្ទាប់មកបង្កឱ្យពិភពលោកទាំងមូលផ្ទុះផ្ទុះគ្នា។

«បណ្តាបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនិងដើមគ្រប់គ្រងរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក។
នោះបើជានាងអ្នកនាំមុខខ្ញុំដោយ ក្រិបតុតិដូចគ្នានេះនឹងមកលើបុរាណវិទ្យារបស់
យើងនៅគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់នៃពិភពលោក»។ Testimonies, volume 6, 395.

សចេកុតិពិតខាងទំនាយដដែលទាក់ទងនឹងវិបត្តិនៃច្បាប់ចុងអាទិត្យ
មិនអាចបំបែកចេញពីកិច្ចការរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកបានឡើយ។ សត្វពិជនៃដីនោះក្នុង
វិវរណៈ ជំពូក ១៣ គឺជាធាតុទីបំផុតនៃទំនាយព្រះគម្ភីរ
ដដែលគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនៃទំនាយ តាម យសោយ ២៣។ សត្វពិជនៃដីនោះហើយ
ដដែលមានសុនដៃពីរ។ សចេកុតិពិតខាងទំនាយដដែលទំនាក់ទំនងរវាងសុនដៃទាំងពីរនោះ
កំពុងត្រូវបានបើកត្រាបណ្តុះច្រើនទៅពេលនេះ
ប៉ុន្តែតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះអ្នកដដែលជឿសរសើរយល់ថា ព្រះយស្ទីវឡែងសម្រេចការបើកត្រា
វិវរណៈរបស់ព្រះយស្ទីវគ្រីស្ទ ដោយប្រើការចាប់ផ្តើមនៃវត្ថុមួយ
ដើម្បីបង្ហាញចុងបញ្ចប់នៃវត្ថុនោះ។

សហរដ្ឋអាមេរិកបានចាប់ផ្តើមធាតុទីបំផុតនៃព្រះយស្ទីវឡែងក្នុងព្រះគម្ភីរនោះឆ្នាំ
1798 ហើយក្នុងរយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំបន្ទាប់
សុនដៃទាំងពីរដដែលនឹងឆ្លងកាត់បុរេវត្តិសាស្ត្រជាមួយគ្នា
ត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងបរិបទមួយដដែលអាចត្រូវបានស្គាល់
ប៉ុន្តែតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះអ្នកដដែលស្មើគ្នាចិត្តតម្កល់បំណុលនោះ។
ហុកសិបប្រាំឆ្នាំដដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងអសោយជំពូក 7 បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ
742 មុនគ.ស. ហើយបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 677 មុនគ.ស. ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ឆ្នាំ
1863 ឆ្នាំទាំងនោះត្រូវបានផ្ទេរឡើងវិញ។
ហុកសិបប្រាំឆ្នាំទាំងនោះបញ្ចប់ដាក់អំពីដំណើរការវិបត្តិនៅក្នុងសុនដៃទាំងពីរ។

នៅឆ្នាំ 1863 រយៈពេលដំបូងនៃ «ថ្ងៃបែបសុតចម្បងអង្គ» តាមទំនាយនៅក្នុង
អសោយ ជំពូក ២៣ បានបញ្ចប់ ហើយដោយការបញ្ចប់នោះ
វាបានបង្កើតសញ្ញាសម្គាល់ទំនាយនៃរយៈពេលចុងក្រោយនៃ
«ថ្ងៃបែបសុតចម្បងអង្គ»។ ការបញ្ចប់នៃចំនួនចិត្តសិបជានិមិត្តរូបនៅក្នុង អសោយ
ជំពូក ២៣ ត្រូវបានបង្ហាញដោយរយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំដំបូង។ ចាប់ពីឆ្នាំ 1863
រហូតដល់ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1989 គឺជារយៈពេលនៃពួកជំនុំអាដរេនេទីស្ត
ឡាវឌីស ដដែលបានចាប់ផ្តើមពីចលនាមីលូនវ៉ាយស៍
ហើយបញ្ចប់នៅចលនាមីនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់នានា។
ដើម្បីយល់អំពីរយៈពេលនោះចុងបញ្ចប់ យើងត្រូវតែយល់អំពីរយៈពេលនោះដើមដំបូង។
អាដរេនេទីស្តមិនអាចផ្ទេរដូចនេះបានទេ
ពីព្រោះការចាប់ផ្តើមរបស់វាត្រូវបានសម្គាល់ដោយការបដិសេធសម្រេចរបស់ម៉ូសេ
ដដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណហុកសិបប្រាំឆ្នាំនោះឯង ដដែលកំណត់ឱ្យការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់របស់អាដរេនេទីស្ត និងសហរដ្ឋអាមេរិក។

ដោយហេតុនេះ ហើយហេតុនេះគឺជាហេតុផលមួយដដែលមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្ពស់
អត្ថបទនេះបានខិតខំបង្កើតឱ្យបានច្បាស់នូវសចេកុតិពិតទំនាយមួយ
ដដែលឡាននេះកំពុងត្រូវបានបើកត្រាដោយសិដ្ឋានព្រះយស្ទីវ។ សចេកុតិពិតនោះគឺថា
បុរសនិប្រើអ្នកមិនព្រមទទួលស្គាល់ថា ក្រុមជំនុំ Seventh-day Adventist
តែងតែស្ថិតនៅក្នុងសភាពល្អឡើយ នោះតាមតក្កវិជ្ជា
អ្នកមិនអាចបង្ខំបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់ Adventism ឱ្យបានត្រឹមត្រូវឡើយ
ហើយបើមានការបង្ខំបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់ Adventism ឱ្យបានត្រឹមត្រូវទេ
នោះអ្នកក៏គ្មានសមត្ថភាពកំណត់អត្តសញ្ញាណសុនដៃនៃ Republicanism
ឱ្យបានត្រឹមត្រូវដែរ។

ដុបិតបើ បន្ទាប់ពីពួកគេហេន្ទូចផុតពីសេចក្តីសង្ខេបមង្គលនៃភិយ
ដោយសារការសុគាល់ព្រះអម្ពចាស់ និងព្រះសង្ករោះ ព្រះយស្មើគ្រីស្ទ
ហើយពួកគេត្រូវបានជាប់ពាក់ព័ន្ធជុំវិញសេចក្តីទាំងនោះមុតងទៀត
ហើយត្រូវបានឈ្នះដោយវា នោះចុងក្រោយរបស់ពួកគេកាន់តែអាក្រក់ជាងដើម។
ដុបិតសម្រាប់ពួកគេ ការមិនមានសុគាល់ផ្សេងនៃសេចក្តីសុចរិត នោះបុរសរឹងជាង
បន្ទាប់ពីមានសុគាល់ហើយ
បើចេញពីបញ្ញត្តិបរិសុទ្ធជនដែលបានបុគ្គលមកដល់ពួកគេ។
ប៉ុន្តែតែមានកើតឡើងដល់ពួកគេ តាមសុភាសិតពិតថា៖
«គ្រូឡប់ទៅរកអំពើកុហករបស់ខ្លួនវិញ» ហើយ
«ជួរញឹកដែលបានលាងសុភាសិតហើយ ត្រឡប់ទៅដក់ក្នុងភក្តីវិញ»។ ២ ពេតេស
២:២០-២២។